

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/89/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010133
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2516010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci v trestnej veci obžalovaných F. R. a V. F., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Štefana R. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 25.7.2016, č.k. 16/49/2016-1147, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného F. R., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 25.7.2016, č.k. 16T/49/2016-1147 rozhodol tak, že obžalovaných F. R. a V. F. uznal za vinných zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona.

Za to ich odsúdil takto:

Obžalovaného F. R. podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), § 36 písmeno n), § 37 písmeno m), § 38 odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia vecí, a to:

- peňažnej čiastky v sume 2.088,06 Eur (slovom: dvetisícosemdesiatosem eur a šesť centov),
- peňažnej čiastky v sume 1.100 CZK (slovom: jedentisícsto českých korún),
- peňažnej čiastky v sume 45 GBP (slovom: štyridsaťpäť anglických libier).

Obžalovanú V. F. podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno j), § 36 písmeno l), § 38 odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 4 (štyri) roky. Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno g) Trestného zákona jej uložil povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom program sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to bankovky v hodnote 100 Eur (slovom: jednota Eur) číslo: S16872911125 a podľa § 83 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona ochranné opatrenie zhabania vecí: 1ks strieborná karta Quatro na meno L. W. číslo P

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní odvolanie. Obžalovaný F. R. podal odvolanie, čo do výroku o treste hneď po vyhlásení rozsudku. Obžalovaná V. F. si ponechala lehotu na podanie odvolania, toto podala dňa 2.8.2016, avšak dňa 6.9.2016 odvolanie vzala v celom rozsahu späť. Okresný súd vzal uznesením zo dňa 6.9.2016 späťvzatie odvolania na vedomie.

Odvolačie konanie tak ďalej pokračovalo iba vo vzťahu k obžalovanému F. R.. Obžalovaný písomne odôvodnil svoje odvolanie tým, že hoci podal odvolanie proti výroku o dĺžke trestu odňatia slobody a jeho spôsobu výkonu, má za to, že súd nesprávne zistil skutkový stav veci ako aj nesprávne vyhodnotil všetky dôkazy, preto je trest neadekvátne prísny. Súd nezohľadnil skutočnosti v ustanovení § 34 ods. 3 a 4 Trestného zákona, neprihliadol ani na § 36 písm. j), l), m), n) Trestného zákona. Obžalovaný spolupracoval s OČTK, ku skutku sa doznal, čin oľutoval, a je nápomocný aj pri objasňovaní iných trestných činov. Toho času má vyživovaciu povinnosť nielen k maloletým deťom ale aj k plnoletému synovi, ktorý študuje na univerzite a dlhodobým pobytom obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody tak budú trpieť aj jeho deti. Poukázal aj na znalecký posudok MUDr. Gregorovej, ktorá konštatuje, že ďalšie pokračovanie trestnej činnosti nehrozí a už samotný výkon väzby je dostatočnou motiváciou pre jeho osobu.

Neskôr zaslal ďalšie písomné odôvodnenie odvolania, v ktorom poukázal na to, že selekcia poľahčujúcich okolností zo strany súdu nie je zákonom dovolená, nemožno dávať väčší dôraz na napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti oproti oľutovaniu s odôvodnením, že sumár dôkazov mu veľa priestoru na obhajobnú argumentáciu nedal. Je v rozpore s právom obžalovaného na obhajobu, ak súd bez možnosti umožnenia dokazovania (prijatím vyhlásenia o vine) zaujme vyššie uvedené stanovisko k dôkazom a ich „sile“. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa znižuje horná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu, čo znamená v tomto prípade sadzbu v rozpätí 3 roky až 7 rokov 8 mesiacov. Je potrebné riadiť sa so všetkou dôslednosťou pravidlami pre ukladanie trestu aby rozhodnutie súdu nebolo ľubovoľné a nekontrolovateľné a treba dodržať všetky kritériá individualizácie trestu aby bol tento primeraný a spravodlivý. V danej veci dolná hranica umožňuje uložiť aj trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, obhajoba sa domnieva, že takýto trest postačuje na splnenie účelu trestu. Ak súd takúto možnosť vylúčil, potom je potrebné uložiť trest na dolnej hranici trestnej sadzby, nie na hranici hornej, ktorú považuje súd za odôvodnenú, ak by tu neboli poľahčujúce okolnosti. Obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, ale pred viac ako 10 rokmi. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/28/2016.

Na tomto odvolacom dôvode zotrval aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona a to za spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona. Trestnú sadzbu uvedenú v § 172 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej hornej hranici, nakoľko správne zistil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona. Za túto trestnú činnosť mu uložil trest v strede trestnej sadzby, po upravení v rozpätí 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento celkovo 4 krát súdne trestaný, prevažne pre trestnú činnosť majetkového charakteru, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 1T/56/2004 zo dňa 2.2.2005 pre prečin krádeže, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, celkovo mu bol v dvoch prípadoch uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, tresty zahladené nemá, osvedčil sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Priestupkovo bol prejednaný 25 krát, najmä pre priestupky na úseku cestnej dopravy.

Nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou v tom smere, že selekcia poľahčujúcich okolností, tak ako to vyjadril súd prvého stupňa v uloženom treste a v odôvodnení svojho rozhodnutia, je nezákonná. V ustanovení § 34 Trestného zákona sú taxatívne uvedené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Okrem iných ide aj o priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pomerom je potrebné rozumieť číselné vyjadrenie počtu poľahčujúcich resp. priťažujúcich okolností a ich porovnanie. Miera vyjadruje závažnosť jednotlivých okolností a je rozhodujúca pre určenie konkrétnej výmery trestu v rámci stanovenej trestnej sadzby.

Ak potom sudca v súlade so zákonom zvažoval nielen pomer, ale aj mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného F. R., svoje úvahy premietol do výroku rozsudku a tieto aj vyjadril v odôvodnení rozsudku, konal v súlade s pravidlami pre ukladanie trestu, jeho rozhodnutie nemožno označiť za ľubovoľné ani nekontrolovateľné.

Čo sa týka námietky obhajoby k neumožneniu dokazovania po prijatí vyhlásenia o vine a nemožnosti obžalovaného vyjadriť sa k dôvodom, pre ktoré sa priznal, treba uviesť, že dokazovanie prebehlo v prípravnom konaní, súd pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia musí byť presvedčený o tom, že nie sú dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe. Dá sa teda povedať, že vychádza z posúdenia dokazovania z prípravného konania a to mu umožňuje vysporiadať sa aj s postojom obžalovaného v tejto fáze trestného konania.

Obžalovanému F. R. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pričom upravená trestná sadzba v jeho prípade je 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. Stred trestnej sadzby je 5 rokov a 4 mesiace, čo znamená že obžalovanému bol uložený trest síce blízko stredu upravenej trestnej sadzby, avšak stále v jej dolnej polovici. Aj keď nemožno, v súlade s obhajobnou námietkou, plne súhlasiť s úvahou okresného súdu o potrebe vychádzať pri ukladaní trestu z hornej hranice trestnej sadzby, možno konštatovať že trest uložený napadnutým rozsudkom je z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný. Nemožno opomenúť prvostupňovým súdom správne poukázanie na rozsah žalovanej trestnej činnosti, teda na zaistené množstvo metamfetamínu.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom uviedol skutkové zistenia, ktoré sa viažu k uloženému trestu, ako i úvahy, ktorými sa riadil pri ich hodnotení.

Napadnutý rozsudok je vo výroku o treste plne v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný. Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.